OFFICIA PROPRIA SANCTORUM

PRO MONASTERIIS

CONGREGATIONIS CASSINENSIS

A PRIMÆVA OBSERVANTIA

PROVINCIÆ GALLICÆ

HIEMALIS

FESTUM IANUARII

Die 15 Ianuarii

S. MAURI Abbatis

Duplex I classis

Officium ut in Breviario Monastico.

In I Vesperis non fit commemoratio præcedentis.

FESTA FEBRUARII

Die 11 Februarii

IN APPARITIONE B. MARIÆ VIRGINIS IMMACULATÆ

Duplex maius

℣ Ubi hoc festum ritu duplici maiore celebratur, extra Quadragesimam officium incipitur a Matutino, ut infra 2.

In Quadragesima vero de eo fit tantum commemoratio ad Laudes et Vesperas, ut sequitur:

In Laudibus, Aña Præclára † salútis auróra, ex te, Virgo María, exívit sol iustítiæ, qui visitávit nos Oriens ex alto.

℣. Immaculáta Concéptio tua, Dei Génitrix Virgo. ℟. Gáudium annuntiávit univérso mundo.

Oratio

Deus, qui per immaculátam Vírginis Conceptiónem dignum Fílio tuo habitáculum præparásti: súpplices a te quæsumus; ut, eiúsdem Vírginis Apparitiónem celebrántes, salútem mentis et córporis consequámur. Per eúmdem Dóminum.

Deinde commemoratio S. Gregorii II Papæ et Conf.:

Aña Euge, ℣. Iustum, oratio Deus, qui beátum, ut infra 11.

In Vesperis, Aña Hódie † gloriósa cæli Regína in terris appáruit: hódie pópulo suo verba salútis et pígnora pacis áttulit: hódie Angelórum et fidélium chori Immaculátam Conceptiónem celebrántes gáudio exsúltant.

℣. Immaculáta Concéptio tua, Dei Génitrix Virgo. ℟. Gáudium annuntiávit univérso mundo.

Oratio Deus, qui per.

℣ Sicubi hoc festum ritu duplici I classis celebretur, in I Vesperis antiphonæ, capitulum et ℟. br. de Laudibus. Psalmi ut in communi B. M. V. Hymnus Ave, maris stella, de communi.

℣. Immaculáta Concéptio tua, Dei Génitrix Virgo. ℟. Gáudium annuntiávit univérso mundo.

Ad Magnif., Aña Ista est † colúmba mea, perfécta mea, immaculáta mea.

Oratio

Deus, qui per immaculátam Vírginis Conceptiónem dignum Fílio tuo habitáculum præparásti: súpplices a te quæsumus; ut, eiúsdem Vírginis Apparitiónem celebrántes, salútem mentis et córporis consequámur. Per eúmdem Dóminum.

Et non fit commemoratio præcedentis, sed in Quadragesima fit commemoratio feriæ.

℣ Ubi vero hoc festum ritu duplici II classis celebretur, extra Quadragesimam fit tantum commemoratio de Apparitione B. M. V. in II Vesperis S. Scholasticæ; in Quadragesima vero in iisdem II Vesperis fit commemoratio feriæ tantum.

Ad Matutinum

Omnia ut in communi Festorum B. M. V., præter ea, quæ hic habentur propria.

Invitat. Immaculátam Conceptiónem Vírginis Maríæ celebrémus, * Christum eius Fílium adorémus Dóminum.

Hymnus

Te dícimus præcónio,
Intácta Mater Núminis,
Nostris benígna láudibus
Tuam repénde grátiam.

Sontes Adámi pósteri
Infécta proles gígnimur:
Labis paternæ néscia
Tu sola, Virgo, créderis.

Caput dracónis ínvidi
Tu cónteris vestígio,
Et sola glóriam refers
Intaminátæ oríginis.

O gentis humánæ decus,
Quæ tollis Hevæ oppróbrium,
Tu nos tuére súpplices,
Tu nos labántes érige.

Serpéntis antíqui potens
Astus retúnde et ímpetus,
Ut cælitum perénnibus
Per te fruámur gáudiis.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Aña 1 Ave, † grátia plena, Dóminus tecum. Ps. 8 Dómine, Dóminus noster, cum reliquis de comm. festorum B. M. V.

2 Benedícta tu † inter mulíeres, et benedíctus fructus ventris tui. Ps. 18 Cæli enárrant glóriam Dei.

3 Ne tímeas, María, † invenísti grátiam apud Dóminum. Ps. 23 Dómini est terra, et plenitúdo eius.

4 Fecit † mihi magna qui potens est, et sanctum nomen eius. Ps. 44 Eructávit cor meum verbum bonum.

5 Sanctificávit † tabernáculum suum Altíssimus: Deus in médio eius, non commovébitur. Ps. 45 Deus noster refúgium et virtus.

6 Dóminus † possédit te in ínitio viárum suárum: et in caritáte perpétua diléxit te. Ps. 47 Magnus Dóminus, et laudábilis nimis.

℣. Deus omnípotens præcínxit me virtúte. ℟. Et pósuit immaculátam viam meam.

De Parábolis Salomónis

Lectio i

Cap. 8, 12-36 et 9, 1-5

Ego sapiéntia hábito in consílio, et erudítis intérsum cogitatiónibus. Timor Dómini odit malum: arrogántiam et supérbiam et viam pravam et os bilíngue detéstor. Meum est consílium et æquitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, et legum conditóres iusta decérnunt. Per me príncipes ímperant, et poténtes decérnunt iustítiam. Ego diligéntes me díligo: et qui mane vígilant ad me, invénient me.

℟. Sapiéntia, † quæ attíngit a fine usque ad finem fórtiter, et dispónit ómnia suáviter, ædificávit sibi domum: ✱ Ecce tabernáculum Dei cum homínibus. ℣. Vidi sanctam civitátem, Ierúsalem novam, parátam sicut sponsam ornátam viro suo. Ecce.

Lectio ii

Mecum sunt divítiæ et glória, opes supérbæ et iustítia. Mélior est enim fructus meus auro et lápide pretióso, et genímina mea argénto elécto. In viis iustítiæ ámbulo, in médio semitárum iudícii, ut ditem diligéntes me, et thesáuros eórum répleam. Dóminus possédit me in ínitio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio.

℟. Quasi arcus † refúl-

gens inter nébulas, et quasi flos rosárum in diébus vernis, et quasi lília in tránsitu aquæ, * Sic fulget Virgo immaculáta. ℣. Arcum meum ponam in núbibus, et erit signum fœderis mei vobíscum. Sic.

Lectio iii

Ab ætérno ordináta sum, et ex antíquis ántequam terra fíeret. Nondum erant abýssi, et ego iam concépta eram: necdum fontes aquárum erúperant, necdum montes gravi mole constíterant: ante colles ego parturiébar. Beátus homo qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotídie, et obsérvat ad postes óstii mei.

℟. Surge, † amíca mea, speciósa mea, et veni, colúmba mea: * Osténde mihi fáciem tuam, sonet vox tua in áuribus meis. ℣. Vox túrturis audíta est in terra nostra. Osténde.

Lectio iv

Qui me invénerit, invéniet vitam, et háuriet salútem a Dómino: qui autem in me peccáverit, lædet ánimam suam. Omnes, qui me odérunt, díligunt mortem. Sapiéntia ædificávit sibi domum, excídit colúmnas septem. Immolávit víctimas suas, míscuit vinum et propósuit mensam suam. Misit ancíllas suas, ut vocárent ad arcem, et ad mœnia civitátis: Si quis est párvulus, véniat ad me. Et insipiéntibus locúta est: Veníte, comédite panem meum, et bíbite vinum, quod míscui vobis.

℟. Quæ est ista, † quæ ascéndit de desérto, delíciis áffluens, * Innixa super diléctum suum? ℣. Vidérunt eam fíliæ Sion et beatíssimam prædicavérunt. Innixa. Glória Patri. Innixa.

In II Nocturno

Aña 1 Manus Dómini † confortávit te, et ídeo eris benedícta in ætérnum. Ps. 84 Benedixísti, Dómine, terram tuam, cum reliquis.

2 Gloriósa † dicta sunt de te, cívitas Dei, fundávit te Dóminus in móntibus sanctis. Ps. 86 Fundaménta eius in móntibus sanctis.

3 Noli metúere, † non enim pro te, sed pro ómnibus hæc lex constitúta est. Ps. 95 Cantáte Dómino cánticum novum.

4 Benedíxit te † Dóminus in virtúte sua, quia per te ad níhilum redégit inimícos nostros. Ps. 96 Dóminus regnávit, exsúltet terra.

5 Vidérunt † omnes pópuli glóriam tuam, sancta

Dei Génitrix. Ps. 97 Cantáte Dómino cánticum novum; * quia.

6 Dóminus † cóntulit tibi splendórem, ut incomparábili decóre ómnium óculis apparéres. Ps. 98 Dóminus regnávit, irascántur pópuli.

℣. Adiuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio eius, non commovébitur.

Lectio v

Anno quarto a dogmática definitióne de immaculáto beátæ Vírginis Conséptu, ad Gavi flúminis oram prope óppidum Lourdes Diœcésis Tarbiénsis in Gállia, ipsa Virgo in rupis sinu super specum Massabielle puéllæ cuídam, vernácula lingua Bernadette nuncupátæ, paupérrimæ quidem, sed ingénuæ ac piæ, plúries se conspiciéndam óbtulit. Immaculáta Virgo iuveníli ac benígno videbátur aspéctu, nívea veste niveóque pállio contécta, ac zona cærúlea succíncta: nudos pedes áurea rosa ornábat. Primo apparitiónis die, qui fuit undécimus Februárii anno millésimo octingentésimo quinquagésimo octávo, puéllam signum crucis rite piéque faciéndum edócuit, atque ad sacri Rosárii recitatiónem, exémplo suo, corónam, quæ prius ex bráchio demíssa pendébat, manu advólvens, excitávit: quod in céteris étiam apparitiónibus præstitit. Altera autem apparitiónis die, puélla in simplicitáte cordis sui, diabólicam fraudem timens, lustrálem aquam in Vírginem effúdit: sed beáta Virgo, léniter arrídens, benigniórem illi vultum osténdit. Cum vero tértio apparuísset, puéllam ad specum per quíndecim dies invitávit. Exínde eam sæpius est allocúta, ac pro peccatóribus oráre, terram deosculári, pœnitentiámque ágere est hortáta: deínde imperávit, ut sacerdótibus edíceret, ædificándum ibi esse sacéllum, solemnísque supplicatiónis more illo accedéndum. Mandávit ínsuper, ut e fonte, qui sub aréna adhuc latébat, sed mox erat eruptúrus, aquam bíberet eáque se abstérgeret. Dénique die festo Annuntiatiónis, percontánti eníxe puéllæ illíus nomen, cuius aspéctu tóties dignáta fúerat, Virgo, admótis péctori mánibus elatísque in cælum óculis, respóndit: Immaculáta Concéptio ego sum.

℟. Quæ est ista, † quæ progréditur quasi auróra

consúrgens, * Pulchra ut luna, elécta ut sol? ℣. Ipsa est colúmba mea, perfécta mea, immaculáta mea. Pulchra.

Lectio vi

Percrebrescénte fama beneficiórum, quæ in sacro specu recepísse fidéles dicebántur, augebátur in dies hóminum concúrsus, quos loci relígio ad specum advocábat. Itaque prodigiórum fama puellæque candóre motus, Tarbiénsis epíscopus, quarto ab enarrátis anno, post iurídicam factórum inquisitiónem, supernaturáles esse apparitiónis notas sua sententia probávit, cultúmque Vírginis Immaculátæ in eódem specu permísit. Mox ædificátum sacéllum: ex illa die pene innúmeræ fidélium turbæ, voti ac supplicatiónis causa, ex Gállia, Bélgio, Itália, Hispánia ceterísque Európæ provínciis necnon ex longínquis Américæ regiónibus quovis anno illuc advéniunt, noménque Immaculátæ de Lourdes ubíque terrárum inclaréscit. Fontis aqua in cunctas orbis partes deláta, ægris sanitátem restítuit. Orbis vero cathólicus tantórum memor benefactórum, ædes sacras mirábili ópere ibi exstrúxit. Vexílla innúmera, acceptórum beneficiórum véluti monuménta, illuc a civitátibus ac géntibus missa, ædem Vírginis miro ornátu décorant. In hac sua véluti sede Immaculáta Virgo iúgiter cólitur: intérdiu quidem précibus, religióso cantu solemnibúsque áliis cæremóniis; noctu vero sacris illis supplicatiónibus, quibus infinítæ propémodum peregrinántium turbæ céreis facibúsque accénsis procédunt et laudes beátæ Vírginis cóncinunt.

℟. Erit † in novíssimis diébus mons præparátus Vírgini Maríæ in vértice móntium, et elevábitur super cælos, et ibunt pópuli multi et dicent: * Veníte et ascendámus ad montem. ℣. Sicut lætántium ómnium habitátio est in te. Veníte.

Lectio vii

Peregrinatiónes huiúsmodi fidem, frigescénte sæculo, excitásse, ánimum ad christiánam legem profiténdam addidísse, cultúmque Vírginis Immaculátæ mirum in modum auxísse, ómnibus compértum est. In qua mirábili fídei professióne Christiánus pópulus sacerdótes véluti duces habet, qui illuc suas plebes addúcunt. Ipsi étiam Sacrórum

Antístites sanctum locum frequénter ádeunt, peregrinatiónibus præsunt, solemnioribúsque festis intérsunt. Nec ádeo rarum est, ipsos Románæ Ecclésiæ Purpurátos Patres húmili peregrinórum more accedéntes conspícere.

℟. Prævenísti † eam, Dómine, in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite eius * Corónam de lápide pretióso. ℣. Magna est glória eius in salutári tuo, glóriam et magnum decórem impónes super eam. Corónam.

Lectio viii

Ipsi quoque Románi Pontífices, pro sua erga Immaculátam de Lourdes pietáte, sacram ædem donis nobilíssimis cumulárunt. Pius nonus sacris indulgéntiis, archiconfraternitátis privilégio ac minóris Basílicæ título ipsam insignívit; ac Deíparæ imáginem ibídem cultam, solémni ritu per Legátum suum apostólicum in Gállia diadémate distínctam vóluit. Leo vero décimus tértius innúmera étiam cóntulit benefícia, indulgéntias ad modum Iubilæi vigésimo quinto Apparitiónis anno verténte concéssit, peregrinatiónes sua auctoritáte verbóque provéxit, ac solémnem Ecclésiæ sub título Rosárii dedicatiónem suo nómine péragi curávit. Quorum beneficiórum amplitúdinem cumulávit, cum, plúrium Episcopórum rogátu, solémne festum sub título Apparitiónis beátæ Vírginis Immaculátæ, próprio Offício et própria Missa celebrándum benígne concéssit. Tandem Pius décimus Póntifex Máximus, pro sua erga Deíparam pietáte, ac plurimórum votis ánnuens Sacrórum Antístitum, idem festum ad Ecclésiam univérsam exténdit.

℟. Ego † mater pulchræ dilectiónis, * Et timóris et agnitiónis et sanctæ spei. ℣. In me omnis grátia viæ et veritátis, in me omnis spes vitæ et virtútis. Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Aña Benedícite Dómino † in ópere suo, quia índuit Maríam vestiméntis salútis: et induménto iustítiæ circúmdedit eam. Cantica Obaudíte me, diviní fructus, de communi festorum B. M. V.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio ix Cap. 1

In illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Ioseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis

Homilia 2 super Missus est

Lætáre, pater Adam, sed magis tu, o Heva mater, exsúlta, qui sicut ómnium paréntes, ita ómnium fuístis peremptóres; et, quod infelícius est, prius peremptóres quam paréntes. Ambo, inquam, consolámini super fília, et tali fília; sed illa ámplius, de qua malum ortum est prius, cuius oppróbrium in omnes pertransívit mulíeres. Instat namque tempus, quo iam tollátur oppróbrium, nec hábeat vir, quid causétur advérsus féminam; qui útique, dum se imprudénter excusáre conarétur, crudéliter illam accusáre non cunctátus est, dicens: Múlier, quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno, et comédi. Proptérea curre, Heva, ad Maríam, curre, mater, ad fíliam; fília pro matre respóndeat: ipsa matris oppróbrium áuferat: ipsa patri pro matre satisfáciat: quia ecce, si vir cécidit per féminam, iam non erígitur nisi per féminam.

℟. Tu ergo † ínvoca Dóminum, lóquere regi pro nobis, * Et líbera nos de morte. ℣. Omnes sitiéntes, veníte ad aquas, et hauriétis salútem a Dómino. Et.

Lectio x

Quid dicébas, o Adam? Múlier, quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno, et comédi. Verba malítiæ sunt hæc, quibus magis áugeas quam déleas culpam. Verúmtamen Sapiéntia vicit malítiam, cum occasiónem véniæ, quam a te Deus interrogándo elícere tentávit, sed non pótuit, in thesáuro indeficiéntis suæ pietátis invénit. Rédditur nempe fémina pro fémina, prudens pro fátua, húmilis pro supérba; quæ pro ligno mortis gustum tibi pórrigat vitæ, et pro venenóso cibo illo amaritúdinis, dulcédinem páriat fructus ætérni. Muta ergo iníquæ excusatiónis verbum in vocem gratiárum actiónis, et dic: Dómine, múlier, quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno vitæ, et comédi; et dulce factum est super mel ori meo, quia in ipso vivifi-

cásti me. Ecce enim ad hoc missus est Angelus ad Vírginem.

℟. Plantávit † Dóminus Deus paradísum voluptátis, produxítque lignum vitæ in médio eius: * Et flúvius egrediebátur de loco voluptátis. ℣. Emissiónes tuæ paradísus, Virgo María. Et.

Lectio xi

O admirándam et omni honóre digníssimam Vírginem! O féminam singulariter venerándam, super omnes féminas admirábilem, paréntum reparatrícem, posterórum vivificatrícem! Quam tibi áliam prædixísse Deus vidétur, quando ad serpéntem ait: Inimicítias ponam inter te et mulíerem? Et si adhuc dúbitas, quod de María díxerit, audi quod séquitur: Ipsa cónteret caput tuum. Cui hæc serváta victória est, nisi Maríæ? Ipsa procul dúbio caput contrívit venenátum, quæ omnímodam malígni suggestiónem tam de carnis illécebra, quam de mentis supérbia dedúxit ad níhilum.

℟. Qui me invénerit, † invéniet vitam, * Et háuriet salútem a Dómino. ℣. Transíte ad me, omnes, qui concupíscitis me, et a generatiónibus meis implémini. Et.

Lectio xii

Quam vero áliam Sálomon requirébat, cum dicébat: Mulíerem fortem quis invéniet? Nóverat quippe vir sápiens huius sexus infirmitátem, frágile corpus, lúbricam mentem. Qui tamen et Deum légerat promisísse, et ita vidébat congrúere, ut, qui vícerat per féminam, vincerétur per ipsam, veheménter admírans aiébat: Mulíerem fortem quis invéniet? Quod est dícere: Si ita de manu féminæ pendet et nostra ómnium salus, et innocéntiæ restitútio, et de hoste victória; fortis omníno necésse est ut provideátur, quæ ad tantum opus possit esse idónea.

℟. Osténdit † nobis Dóminus civitátem sanctam Ierúsalem habéntem claritátem Dei. * Et lumen eius símile lápidi pretióso, sicut cristállum. ℣. Ornátam monílibus fíliam Ierúsalem Dóminus concupívit. Et. Glória Patri. Et.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 1, 26-31

In illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Ioseph,

de domo David, et nomen Vírginis María. Et ingréssus Angelus ad eam, dixit: Ave, grátia plena; Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus. Quæ cum audísset, turbáta est in sermóne eius: et cogitábat, qualis esset ista salutátio. Et ait Angelus ei: Ne tímeas, María, invenísti enim grátiam apud Deum: ecce, concípies in útero, et páries fílium, et vocábis nomen eius Iesum.

Oratio Deus, qui per ut infra ad Laudes II.

Ad Laudes

et per Horas

Ańa 1 Candor est † lucis ætérnæ, et spéculum sine mácula. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de Dominica.

2 Múlier † amícta sole, et luna sub pédibus eius, et in cápite eius coróna stellárum duódecim.

3 Tu glória Ierúsalem, † tu lætítia Israël, tu honorificéntia pópuli nostri.

4 Benedícta es tu, † Virgo María, a Dómino Deo excélso præ ómnibus muliéribus super terram.

5 Hódie † nomen tuum ita magnificávit Dóminus, ut non recédat laus tua de ore hóminum.

Capit. Cant. 2, 13-14

Surge, amíca mea, speciósa mea, et veni, † colúmba mea, in foramínibus petræ, in cavérna macériæ, * osténde mihi fáciem tuam, sonet vox tua in áuribus meis.

℟. br. Ave, María, grátia plena; * Dóminus tecum. Ave, María. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Dóminus. Glória Patri. Ave, María.

Hymnus

Auróra soli prævia,
Felix salútis núntia,
In noctis umbra plebs tua
Te, Virgo, supplex ínvocat.

Torrens nefástis flúctibus
Cunctos trahens vorágine,
Leni resídit æquore
Cum transit Arca fœderis.

Dum torret aréscens humus,
Tu rore sola spárgeris;
Tellúre circum rórida,
Intácta sola pérmanes.

Fatále virus évomens
Attóllit anguis vérticem,
At tu dracónis túrgidum
Invícta cónteris caput.

Mater benígna, réspice
Fletus precésque súpplicum,
Et dimicántes, tártari
Victrix, tuére ab hóstibus.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,

Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Immaculáta Concéptio tua, Dei Génitrix Virgo. ℟. Gáudium annuntiávit univérso mundo.

Ad Bened., Aña Præclára † salútis auróra, ex te, Virgo María, exívit sol iustítiæ, qui visitávit nos Oriens ex alto.

Oratio

Deus, qui per immaculátam Vírginis Conceptiónem dignum Fílio tuo habitáculum præparásti: súpplices a te quæsumus; ut, eiúsdem Vírginis Apparitiónem celebrántes, salútem mentis et córporis consequámur. Per eúmdem Dóminum.

Et fit commemoratio S. Gregorii II Papæ et Confessoris:

Aña Euge, † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Deus, qui beátum Gregórium Confessórem tuum atque Pontíficem fídei defensórem et apostólicæ sapiéntiæ ac firmitátis exémplum in Ecclésia tua constituísti: largíre nobis, quæsumus; ut ómnia advérsa pro nóminis tui glória húmili corde sustinéntes, ætérnitátis glóriam consequámur. Per Dóminum.

Ad Tertiam

Aña Múlier.

Capitulum ut supra ad Laudes IO.

℣. Vidérunt eam fíliæ Sion. ℟. Et beatíssimam prædicavérunt.

Ad Sextam

Aña Tu glória Ierúsalem.

Capit. Prov. 8, 18-19

Mecum sunt divítiæ et glória, † opes supérbæ et iustítia: * mélior est enim fructus meus auro et lápide pretióso.

℣. In me omnis grátia viæ et veritátis. ℟. In me omnis spes vitæ et virtútis.

Ad Nonam

Aña Hódie.

Capit Eccli. 24, 25-26

In me grátia omnis viæ et veritátis, in me omnis spes vitæ et virtútis. † Transíte ad me, omnes, qui concupíscitis me, * et a generatiónibus meis implémini.

℣. Transíte ad me, omnes, qui concupíscitis me. ℟. Et a generatiónibus meis implémini.

In II Vesperis

Añæ de Laudibus. Psalmi ut in communi festorum B. M. V.

Capitulum et R̃. br. ut supra in Laudibus.

Hymnus

Omnis expértem máculæ Maríam
Edocet summus fídei magíster:
Vírginis gaudens célebrat fidélis
Terra triúmphum.
Ipsa se præbens húmili puéllæ
Virgo spectándam, récreat pavéntem,
Seque concéptam sine labe, sancto
Prædicat ore.
O specus felix, decoráte divæ
Matris aspéctu! veneránda rupes,
Unde vitáles scatuére pleno
Gúrgite lymphæ.
Huc catervátim pia turba nostris,
Huc ab extérnis peregrína terris
Affluit supplex, et opem poténtis
Vírginis orat.
Excipit Mater lácrimas precántum,
Donat optátam míseris salútem;
Compos hinc voti pátrias ad oras
Turba revértit.
Súpplicum, Virgo, miseráta casus,
Semper o nostros réfove labóres,
Impetrans mæstis bona sempitérnæ
Gáudia vitæ.
Glória Patri, genitæque Proli,
Et tibi, compar utriúsque semper,
Spíritus alme, Deus unus, omni
Témpore sæcli.
Amen.

℣. Immaculáta Concéptio tua, Dei Génitrix Virgo.

R̃. Gáudium annuntiávit univérso mundo.

Ad Magnif., Añа Hódie † gloriósa cæli Regína in terris appáruit: hódie pópulo suo verba salútis et pígnora pacis áttulit: hódie Angelórum et fidélium chori Immaculátam Conceptiónem celebrántes gáudio exsúltant. (Extra septuag.: allelúia.)

Oratio

Deus, qui per immaculátam Vírginis Conceptiónem dignum Fílio tuo habitáculum præparásti: súpplices a te quæsumus; ut, eiúsdem Vírginis Apparitiónem celebrántes, salútem mentis et córporis consequámur. Per eúmdem Dóminum.

In Quadragesima fit commemoratio feriæ.

IN APPARITIONE BEATÆ MARIÆ VIRGINIS IMMACULATÆ

Lectio tertia

Anno quarto a dogmática definitióne de immaculáto beátæ Vírginis Concéptu, ad Gavi flúminis oram prope óppidum Lourdes diœcésis Tarbiénsis in Gállia, cum puélla quædam, nómine Bernadette, in rupis sinu plúries se immaculátam Dei Genitrícem conspexísse assséreret, tot et tanta mirabília facta sunt, ut dígitum Dei ibi esse prudens quisque et pius Christifidélis fácile intellígeret. Quæ inter illud est célebre, quod ægri hauriéntes aquam e fonte in specu tunc primo mirabíliter scaténte, sæpe saépius sanitátem recípiant. Percrebrescénte ítaque fama beneficiórum, quæ in sacro specu recepísse fidéles dicebántur, et aucto in dies hóminum concúrsu, Tarbiénsis epíscopus, post jurídicam factórum

inquisitiónem, cultum ejúsdem Virginis immaculátæ in eódem specu permísit. Mox ædificáto templo, innúmeræ fidélium turbæ quovis anno illuc advéniunt, noménque Deíparæ immaculátæ de Lourdes ubíque terrárum in dies inclaréscit ; eo magis quod síngulis annis, duránte processióne sanctíssimi Sacraménti, infírmis úndique eo delátis, nonnúlli, sanatiónem a Dómino per intercessiónem immaculátæ Matris peténtes, íllico convaléscunt. Quibus jure commótus summus Póntifex Pius décimus, festum, a Leóne décimo tértio alíquibus locis concéssum, ad univérsam exténdit Ecclésiam.

℟. Surge, amíca mea, speciósa mea, et veni, colúmba mea : * Osténde mihi fáciem tuam, sonet vox tua in áuribus meis. ℣. Vox túrturis audíta est in terra nostra. Osténde mihi. Glória Patri. Osténde mihi.

Die 12 Februarii

S. BENEDICTI ANIANENSIS Abbatis O. N.

Duplex

In Quadragesima Commemoratio.

Ad Matutinum

Lectio iii

Benedíctus ad rivum Aniáni in Gállia meridionáli nóbili génere natus, per totam fere Gálliam et Germániam, imperántibus Cárolo Magno et Ludovíco Pio, disciplínæ monásticæ instaurátor, adhuc adoléscens, relícta aula régia, ad sancti Sequáni in Burgundiónibus, cum religiónis hábitu novum hóminem índuit, brevi virtútum ómnium ornaménta sibi comparatúrus. Aliquot post annos, in pátriam redux, percélebri Anianénsi cœnóbio fundáto, plures per annos, trecéntis círciter mónachis verbo et exémplo strénuus præívit. In primis plenam sanctæ Régulæ mentem ássequi stúduit; unde, monastériis perlustrátis et priscórum patrum codícibus collátis, inter cétera, opus præclárum, Concórdiam Regulárum nuncupátum, édidit. Ludovíco Pio auctóre, Aquisgranénsi monachórum concílio vere præfuit. Tandem non longe ab urbe régia insígnem abbatíam sancti Cornélii ad Indam erigéndam curávit, ubi innúmeris pro Dei glória perfúnctis labóribus, anno Christi octingentésimo vigésimo primo, tértio Idus Februárii, illud Psalmístæ ingéminans: Fac cum servo tuo, Dómine, secúndum misericórdiam tuam, sanctíssimam ánimam Deo réddidit.

℟. Euge, † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra. Glória Patri. Intra.

Ad Laudes

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened., Aña Euge, † serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

Deus, qui nos beáti Benedícti Abbátis doctrína et exémplo erudíri voluísti: concéde propítius; ut, quod, te donánte, promísimus, eiúsdem patrocínio fidéliter adimplére valeámus. Per Dóminum.

Et fit commemoratio Ss. Septem Fundatorum ord. Servorum B. M. V., Cc.:

Aña Ecce quam bonum † et quam iucúndum habitáre fratres in unum.

℣. Sit memória illórum in benedictióne. ℟. Et ossa eórum púllulent de loco suo.

Oratio

Dómine Iesu Christe, qui ad recoléndam memóriam dolórum sanctíssimæ Genitrícis tuæ, per septem beátos Patres nova Servórum eius família Ecclésiam tuam fœcundásti: concéde propítius; ita nos eórum consociári flétibus, ut perfruámur et gáudiis: Qui vivis et regnas.

Ad Vesperas

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif., Aña Hic vir, despíciens mundum † et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

APPENDIX

PRECES DICENDÆ POST VESPERAS

Post Litanias Lauretanas B. Mariæ V. quæ habentur in Appendice Breviarii, dicuntur preces sequentes:

Aña Sub tuum præsídium confúgimus, sancta Dei Génitrix, nostras deprecatiónes ne despícias in necessitátibus nostris, sed a perículis cunctis líbera nos semper, Virgo gloriósa et benedícta.

℣. Ora pro nobis, sancta Dei Génitrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus.

Pietáte tua, quæsumus, Dómine, nostrórum solve víncula peccatórum, et intercedénte beáta María, cum ómnibus Sanctis tuis, nos fámulos tuos, benefactóres, atque loca nostra, in omni sanctitáte custódi; omnésque consanguinitáte, affinitáte, atque familiaritáte nobis

coniúnctos, a vítiis purga, virtútibus illústra; pacem et salútem nobis tríbue, hostes visíbiles et invisíbiles rémove; carnália desidéria repélle; áërem salúbrem, et fertilitátem indúlge; amícis et inimícis nostris, caritátem largíre; atque locum istum cum ómnibus in eo habitántibus, ab omni peste, infideliúmque feritáte et poténtia illæsum consérva; et ómnibus fidélibus vivis et defúnctis, in terra vivéntium, vitam et réquiem ætérnam concéde; et Pontíficem nostrum N..., Prælátum nostrum N..., omnes Superióres, et cunctum pópulum Christiánum, ab omni adversitáte custódi; et benedíctio tua sit super nos semper. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Aña Stans in Oratório diléctus Dómini Benedíctus, Córpore et Sánguine Domínico munítus, inter discipulórum manus imbecíllia membra susténtans, eréctis in Cælum mánibus, inter verba Oratiónis spíritum efflávit, qui per viam stratam pálliis, et innúmeris corúscans lampádibus, cælum ascéndere visus est.

℣. Gloriósus apparuísti in conspéctu Dómini. ℟. Proptérea decórem índuit te Dóminus.

Orémus.

Deus, qui pretiósam mortem sanctíssimi Patris nostri Benedícti tot tantísque privilégiis decorásti: concéde, quæsumus, nobis, ut cuius memóriam recólimus, eius in óbitu nostro beáta præséntia ab hóstium muniámur insídiis.

Deus, qui ánimam beátæ Vírginis tuæ Scholásticæ ad ostendéndam innocéntiæ viam in colúmbæ spécie cælum penetráre fecísti: da nobis eius méritis et précibus ita innocénter vívere; ut ad ætérna mereámur gáudia pervenire. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

KALENDARIUM

A. S. R. C. APPROBATUM DIEBUS 28 APRILIS 1915, 9 IULII 1920 ET 22 NOVEMBRIS 1930

IANUARIUS

15 S. Mauri Abb., Duplex I classis.

FEBRUARIUS

11 Apparitio B. Mariæ V. Immaculatæ, Duplex maius.
S. Gregorii II Pp. et Conf., Memoria.
12 S. Benedicti Anianensis Abb. O. N., Duplex.
Ss. Septem Fundatorum Ord. Servorum B. M. V. Cc., Memoria.

MAIUS

22 S. Romani Abb., Memoria.
30 S. Ioannæ Arcensis Virg., Duplex II classis.
Sabbato post festum Ss. Cordis Iesu. Purissimi Cordis B. Mariæ V., Duplex maius. Ubi est Titularis vel Contitul.: Duplex I classis.

IUNIUS

25 S. Gulielmi Abb. O. N., Duplex.

IULIUS

11 Translatio S. P. Benedicti Abb., Duplex I classis.
19 S. Vincentii a Paulo Conf., Duplex.
29 S. Marthæ Virg., Duplex.
Ss. Felicis II Papæ, Simplicii, Faustini et Beatricis Mm., Memoria.
30 B. Urbani II Papæ et Conf., Memoria.
Ss. Abdon et Sennen Mm., Memoria.

AUGUSTUS

9 S. Ioannis Mariæ Vianney Conf., Duplex.
25 S. Ludovici Regis Conf., Duplex.

SEPTEMBER

3 S. Pii X Papæ et Conf., Duplex.
S. Aigulfi Abb. et Mart., Memoria.
17 S. Hildegardis Virg. O. N., Memoria.

OCTOBER

1 S. Remigii Ep. et Conf., Duplex.
3 S. Teresiæ a Iesu Infante Virg., Duplex II classis.
8 S. Iustinæ Virg. et Mart., Duplex.
17 S. Margaritæ Mariæ Alacoque Virg., Duplex maius.

INDEX

15 Ianuarii. S. Mauri Abb., Duplex I classis. . 1
11 Februarii. Apparitio B. Mariæ Virg. Immaculatæ, Duplex maius. 1
12 » S. Benedicti Anianensis Abb. O. N., Duplex. 13

Concordat cum originalibus approbatis
Dorniæ, 11 octobris 1957
D. Maria - Ephraem Bouillet O. S. B., abbas visitator

Imprimatur
Mechliniæ, die 17 octobris 1957
† L. J. Suenens, Vic. Gen.

Imprimé en Belgique

MECHLINIÆ, H. DESSAIN